

opgør dette forholdsvis store Underskud, har man taget Udgiftsposter med paa Tillægsbevillingsloven, som i og for sig ikke vedrører det paagældende Aar, Beløb, som er taget med, fordi de ikke tidligere har været taget med. Der er saadanne Beløb som til den sønderjydske Kommission, og der er Beløb, som vedrører Kornhandelen i selve Krigsperioden. Tager man saadanne Beløb fra, vil dog Stillingen forbedres noget. Men sikkert er det paa den anden Side, at noget at rose sig af er der ikke, og at der vil blive et ikke ubetydeligt Underskud, ogsaa opgjort efter den nye Metode, tror jeg, man kan gaa ud fra som givet.

Saa bliver da Spørgsmaalet: Hvorledes stiller det kommende Finansaar sig, det, vi nu lige har begyndt paa, og det, for hvilket Regeringen i saa langt højere Grad bærer Ansvar end for det Finansaar, der svandt? Og dér er da Forholdet det, at saaledes som Finanslovforslaget forelaa vedtaget i Folketinget i første Omgang, viste det et Underskud paa 16,8 Mill. Kr. Senere er der fremsat Forslag om Luksustoldlovens Forlængelse, et Forslag, jeg regner med bliver gennemført, og et Forslag, som nogenlunde vil give 6½ Mill. Kr., saaledes at vi skulde komme op paa godt 23 Mill. Kr.'s Overskud. Herfra gaar jo imidlertid den Besparelse paa Militærlovene, som ikke kunde oprettholdes, og det drejer sig vel om et Beløb paa ca. 6 Mill. Kr. Dertil kommer saa yderligere Beløb til Konjunkturtillæget og Stedtillæget, som jeg vil regne til en 9½ Mill. Kr. Bliver det ikke fuldt ud dette Beløb, er det jo ikke, fordi der ikke er Flertal i begge Rigsdagens Ting for at udgive dette Beløb, men fordi man principielt ikke kan enes om den Form, hvorunder man vil udgive det. Men altsaa i denne Opstilling tror jeg, vi gør klogest i at regne med, at det kommer til Udbetaling, og Følgen vil da være, at der skulde foreligge et Overskud paa omtrent 8 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har jo allerede opkastet det Spørgsmaal, om det kan antages, at dette Beløb er tilstrækkeligt til den kommende Tillægsbevillingslovs Behov. Nu er der ingen Tvivl om, at man paa den Maade, hvorpaa Finansloven nu er stillet op, kan klare sig med et meget væsentlig mindre Beløb, end man kunde tidligere, idet — for blot at nævne en enkelt Ting — Statsgældens Forrentning nu opføres med det Beløb, som den vil andrage efter de nuværende Kurser, hvorimod man tidligere i Finansloven optog Forrentningen til normal Kurs. Dette vil jo betyde, at Driftsregnskabet er belastet med 10 Mill. Kr. godt

og vel, og at den Slags Poster findes der jo flere, saa at der altsaa ikke kan være Tvivl om, at disse ca. 8 Mill. Kr. vejer mere end de samme Penge paa tidligere Finanslove. Det skal ikke benægtes og kan ikke benægtes. Men ikke desto mindre maa jeg dog mene, at de 8 Mill. Kr.'s Margin paa et Budget paa omkring 400 Mill. Kr. ikke er særdeles meget. Alene til en enkelt Ting som Lempelser i Fragtudgifter for Industrien ved man, at der paa den kommende Tillægsbevillingslov vil blive opført et Beløb paa mellem 1 og 1½ Mill. Kr. Altsaa, til en eneste Post, som man ved vil komme, vil der gaa et i Forhold til det Beløb, man har til Disposition, meget betydeligt Beløb, og det skulde jo være underligt, om der ikke, ligesom altid tilforn, vil melde sig en Mængde Ting, som man ikke har kunnet vide vilde melde sig, saa selv gjort op efter den nye Metode, som jo — det kan jeg ikke noksom understrege — er overmaade mere lempelig end ved den gamle Metode for Balanceopstilling, mener jeg ingenlunde, man kan have nogen Sikkerhed for, at der virkelig vil blive Balance. Men selv om saa er, maa jeg dog mene, at rent balancemæssigt set tegner 1925—26 sig gunstigere end 1924—25.

Og her maa jeg have Lov til et Øjeblik at vende tilbage til 1924—25, som jo altsaa viser et daarligt finansielt Resultat, og som vilde have vist et endnu daarligere finansielt Resultat, hvis ikke den højtærede Forsvarsminister paa Punkter, som allerede er blevet nævnt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, havde foretaget Beparelser, om hvis Forsvarlighed der vistnok i høj Grad kan herske delte Meninger. Det kan jo ikke være andet end, at naar en Minister skal administrere et Ministerium, som han ikke interesserer sig for, vil der i meget høj Grad stilles Krav baade til hans Finfølelse og til hans Loyalitet. Den til enhver Tid siddende Minister har ikke som sin Opgave at paatrykke forskellige eksisterende Love i synderlig Grad sin personlige Opfattelse. Skal der foretages Ændringer i de paagældende Love, bør det ske igennem Rigsdagen, ikke igennem Administrationen. Jeg har den Opfattelse — en Opfattelse, som jeg bygger paa Udtalelser, som den højtærede Finansminister har fremsat i Finansudvalget —, at disse Beparelser, som altsaa kommer op til et Beløb af godt og vel 1½ Mill. Kr., ikke er Beparelser, der foretages med de paagældende Afdelingschefers Billigelse, og dette maa jeg meget beklage, idet jeg atter maa hævde, at en Minister først og fremmest maa tage Hensyn til Loven og Lovens